

Arrest

nr. 225 879 van 9 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 september 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 augustus 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest 208 499 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 augustus 2018.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché T. VERSCHUEREN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 22 augustus 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die verklaart te heten,

naam : A. S. (...)

voornaam : L. F. A. (...)

geboortedatum : X

geboorteplaats : Bagdad

nationaliteit : Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 29/07/2016 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 16/12/2015 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 15 (vijftien) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 75 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van de artikelen 1,6; 7, 39/2, 52/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van de artikelen 5, 7 en 13.1 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna verkort de Terugkeerrichtlijn), van artikel 46.5 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en de intrekking van internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 46, lid 5 van de richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en de intrekking van internationale bescherming (hierna: Procedurerichtlijn), van het gelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Tevens voert de verzoekende partij aan dat er sprake is van machtsmisbruik.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“4.1.1.

Tegen de beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 29 juli 2016 waarop het bevel is gebaseerd, werd beroep aangetekend bij de Raad voor de Vreemdelingenbetwistingen.

Overeenkomstig art. 39/2 Vw bezit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volle rechtsmacht. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kent een schorsende werking.

Gezien de schorsende werking van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bezit de verzoekende partij nog steeds een voorlopig verblijfsrecht. Personen die zich in deze situatie bevinden krijgen normaal een bijlage 35 afgeleverd, deze bijlage maakt een toelating uit om op het grondgebied te verblijven in afwachting van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Niettegenstaande kreeg de verzoekende partij toch een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing tot verwijdering is volgens artikel 1, zesde graad echter een beslissing waarbij de illegaliteit wordt verklaard.

De praktijk van de verwerende partij is met onduidelijkheden behept en maakt een inbreuk uit op de rechtszekerheid. Artikel 52/3 Vw. bepaalt immers dat een bevel slechts afgeleverd kan worden bij een negatieve beslissing van het CGVS en als er sprake is van een onwettig verblijf, quod non in het geval van een schorsend beroep. De voorwaarden in art. 52/3 Vw. dienen cumulatief geïnterpreteerd te worden. De praktijk van de verwerende partij interpreteert het artikel echter niet op deze manier, nochtans staat wel degelijk “en” te lezen en niet “of”.

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de asielaanvraag niet in overweging neemt of de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling EN de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, moet de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven, gemotiveerd op basis van één van de gronden voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°.”

De bevestiging van een cumulatieve interpretatie kan worden gevonden in de parlementaire voorbereiding.

“De minister of zijn gemachtigde beschikt bij het nemen van deze beslissing niet over enige appreciatiebevoegdheid indien hij vaststelt dat aan beide navolgende bepalingen is voldaan: de vreemdeling werd de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd of zijn asielaanvraag werd niet in overweging genomen én hij verblijft onregelmatig in het Rijk. De minister of zijn gemachtigde moet bijgevolg eerst nagaan of aan deze twee voorwaarden is voldaan. (Parl. St., De Kamer, DOC 53 2555/01, p. 11)

De wijziging van art. 52/3 Vw. strekte er overigens toe om in overeenstemming te komen met de Europese Terugkeerrichtlijn (Kamer, wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, 19 oktober 2011, 53-1825/001), hierin staat het volgende te lezen:

De beslissing tot terugkeer is de administratieve handeling of de rechterlijke beslissing “waarbij het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of geformuleerd” (artikelen 3,4 van de richtlijn). De Lidstaat kan vrij de vorm van de terugkeerbeslissing bepalen. Hij moet deze beslissing wel vastleggen in de vorm van een schriftelijk document dat de motieven in feite en in rechte herneemt die de beslissing rechtvaardigen en dat informatie geeft over de beroepsmiddelen. De wet van 15 december 1980 gebruikt geen eenduidige term om “terugkeerbeslissing” aan te duiden. Soms is er sprake van een “bevel om het grondgebied te verlaten.

(bijvoorbeeld in de artikelen 7 en 8 van de vreemdelingenwet), soms heeft men het over een “verwijderingsbeslissing” (artikel 8bis van de vreemdelingenwet). Deze beslissingen hernemen in alle gevallen de termijn om het grondgebied te verlaten (of de termijn voor de vrijwillige terugkeer)”.

Hieruit volgt wederom dat met het bevel om het grondgebied te verlaten het verblijf illegaal wordt verklaard. De Europese Terugkeerrichtlijn bepaalt echter dat het verblijf slechts als illegaal kan worden beschouwd indien een beslissing definitief is geworden. Gezien een schorsend rechtsmiddel openstaat tegen de beslissing van het Commissariaat - Generaal, is er geen sprake van een definitieve beslissing.

Bijgevolg dienen de voorwaarden in art. 52/3 Vw. wel degelijk cumulatief geïnterpreteerd te worden om in overeenstemming te kunnen zijn met deze richtlijn, overigens het doel van de wetswijziging, en dient de praktijk van de verwerende partij zeer zeker te worden afgewezen wegens niet in overeenstemming zijnde met art. 52/3 Vw, het wetsontwerp tot wijziging van art. 52/3 Vw. dd. 19 oktober 2011, de richtlijn 2005/85/EG betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus en de Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG.

“Overeenkomstig richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, mag een onderdaan van een derde land die in een lidstaat asiel heeft aangevraagd niet worden beschouwd als iemand die illegaal op het grondgebied van die lidstaat verblijft, totdat het afwijzend besluit inzake het verzoek respectievelijk het besluit waarbij het verblijfsrecht van de betrokkene wordt beëindigd, in werking is getreden.” (negende overweging Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG)

4.1.2.

Deze praktijk vormt ook een schending van artikel 5 van de Europese Terugkeerrichtlijn (richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven). Dit artikel houdt immers een verplichting tot eerbiediging van het beginsel van non-refoulement in.

“Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten rekening met: a) het belang van het kind; b) het familie- en gezinsleven; c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non-refoulement.”(artikel 5 Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG).

Het principe van non-refoulement, zoals omvat in het in internationale recht. verhindert dat (kandidaat -) vluchtelingen worden teruggestuurd naar plaatsen waar hun leven of vrijheid kunnen worden bedreigd, of waar zij het risico lopen onmenselijk behandeld te worden. Dit fundamenteel principe is eveneens vervat in artikel 33 van het Verdrag van Genève en artikel 3 van het Verdrag tegen foltering.

Overeenkomstig artikel 3, 4de lid van de Europese terugkeerrichtlijn werd op basis van de bestreden beslissing een terugkeerbesluit aan verzoekende partij afgeleverd. Juridisch bestaat er geen twijfel over dat aan verzoekende partij een terugkeerverplichting wordt opgelegd. In een arrest van 8 maart 2016 heeft de Raad van State (RvS, Arrest n° 234 074 van 8 maart 2016) dit in de meest duidelijke bewoordingen bevestigd.

Er is, zo stelt de Raad van State, een duidelijk nadeel, los van de vraag of de verwerende partij tot een gedwongen verwijdering kan overgaan:

« Cet ordre est en effet obligatoire pour le requérant. Certes, s'il ne le respecte pas, la partie adverse ne peut temporairement pas le contraindre par la force à quitter le territoire. Il n'en reste pas moins que le requérant est tenu de l'exécuter et qu'il ne s'agit pas d'une invitation qui lui est adressée gracieusement à quitter la Belgique. Cette décision du 3 juin 2014 qui impose au requérant l'obligation de quitter le territoire lui cause donc grief. »

(RvS, Arrest n° 234 074 van 8 maart 2016)

4.1.3.

Bovendien vormt de huidige praktijk ook een inbreuk op het recht op een effectief beroep voor verzoekende partij, zoals dit wordt beschermd door artikel 46, 5de lid van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de raad van 26 juni 2013, betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking):

“Onverminderd lid 6 staan de lidstaten de verzoekers toe om op het grondgebied te blijven tot de termijnen waarbinnen zij hun recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kunnen uitoefenen, verstreken is en, wanneer dat recht binnen de termijn werd uitgeoefend, in afwachting van de uitkomst van het rechtsmiddel.”(artikel 46, 5de lid, Europese asieli Richtlijn 2013/32/EU)

Dit artikel heeft, bij ontbreken van omzetting naar Belgische wetgeving, vanaf 20 juli 2015 directe werking in de Belgische rechtsorde.

Het recht op een effectief beroep wordt eveneens gegarandeerd door artikel 13 van de Europese terugkeerrichtlijn 2008/115/EG en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Binnen dit juridisch kader is het des te meer onverantwoord dat verwerende partij, aan verzoekende partij, voor het afronden van zijn asielprocedure, een terugkeerbesluit heeft afgegeven, dat hem tot de illegaliteit veroordeelt.

4.1.4.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft daarenboven meegedeeld (stuk 3) dat de termijn van dit bevel al loopt tijdens de beroepstermijn die mogelijk is tegen een negatieve beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit houdt in dat de termijn van dertig dagen dus reeds kan aflopen vooraleer een arrest wordt gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Deze praktijk vormt een schending van artikel 7 van de Europese Terugkeerrichtlijn (richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven), deze richtlijn biedt een periode tot 30 dagen aan waarin de mogelijkheid tot vrijwillig vertrek zich stelt indien er een onwettig verblijf is. Personen bevinden zich niet in een situatie van onwettig verblijf als hun beroepstermijn of hun schorsende beroepsprocedure nog loopt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zij dienen bijgevolg bij afloop nog altijd te beschikken over de volledige periode voor vrijwillig vertrek waarover de Terugkeerrichtlijn spreekt.

4.1.5.

Tot slot kan gewezen worden op een schending van het gelijkheidsbeginsel. In de praktijk is het zo dat niet bij alle vreemdelingen die zich in dezelfde situatie bevinden van een negatieve beslissing afgeleverd door het CGVS een bevel om het grondgebied te verlaten krijgen terwijl de beroepstermijn nog loopt of het beroep hangende is. Daar de termijn van dit bevel dus zoals gezegd kan aflopen, is er een verschil tussen de personen die een bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen tijdens de schorsende beroepsprocedure en waarbij de termijn van dertig dagen reeds afgelopen is vooraleer een arrest werd gewezen en diegene die nog geen dergelijk bevel hebben gekregen. De eerste categorie kan immers onmiddellijk worden gerepatriëerd bij een negatief arrest, terwijl dit voor de tweede categorie niet het geval is.

De bestreden beslissing zelf is bovendien een schoolvoorbeeld van de terugkomende onwil in hoofde van de verwerende partij. Gelet op voorgaande uiteenzetting kan er in casu geconcludeerd tot machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij.

Meer nog, het lijkt er zelfs op dat het doel van de verwerende partij erin bestaat zoveel mogelijk bevelen om het grondgebied te verlaten aan vreemdelingen te betekenen, zonder eigenlijk wel de inhoud van de desbetreffende dossiers na te gaan.

Minstens past het bij de zorgvuldigheidsverplichting dat de overheid enig bijkomende onderzoek zou hebben verricht.

De bovenstaande rechtsregels worden in de bestreden beslissing dan ook zonder meer geschonden.

- Prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie

In een zeer recent arrest (8 maart 2016) werd door de Raad van State een prejudiciële vraag gesteld aan het Europees Hof van Justitie naar de overeenstemming van de huidige praktijk van verwerende partij om bevelen het Grondgebied te verlaten (bijlages 13quinquies) af te geven aan asielzoekers na een negatieve beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met de artikels 5 en 13 van de Europese terugkeerrichtlijn 2008/115/CE en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie:

De prejudiciële vraag die werd gesteld luidt als volgt:

« L'article 5 de la directive 2008/115/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008 relative aux normes et procédures communes applicables dans les États membres au retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier, qui impose aux États membres de respecter le principe de non refoulement lorsqu'ils mettent en oeuvre cette directive, ainsi que le droit à un recours effectif, prévu par l'article 13.1. de la même directive et par l'article 47 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, doivent-ils être interprétés comme s'opposant à l'adoption d'une décision de retour, telle que prévue par l'article 6 de la directive 2008/115/CE précitée ainsi par l'article 52/3, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et par l'article 75, § 2, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, dès le rejet de la demande d'asile par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et donc avant que les recours juridictionnels contre cette décision de rejet puissent être épuisés et avant que la procédure d'asile puisse être définitivement clôturée ? »
(RvS, Arrest n° 234 074 van 8 maart 2016)

Op zijn minst dringt het aanhouden van de zaak van verzoekende partij, tot het antwoord op deze prejudiciële vraag bekend is, zich op.

Op basis van bovenstaande argumenten meent verzoekende partij echter dat het stellen van een nieuwe, uitgebreide prejudiciële vraag zich opdringt. Zeker aangezien verzoekende partij zich eveneens kan beroepen op de Europese asielrichtlijn 2013/32/EU, die reeds op 20 juli 2015 in Belgische wetgeving diende te zijn omgezet en waaruit verzoekende partij, bij gebrek aan tijdige omzetting dus rechtstreeks rechten kan putten.

Verzoekende partij wenst dan ook dat volgende prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Europees Hof voor Justitie:

“Dienen artikels 5, 7 en 13.1 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven alsook artikel 46.5 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de raad van 26 juni 2013, betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), die de verplichting opleggen aan de lidstaten om het non-refoulementbeginsel, het recht op een effectief beroep en de mogelijkheid tot vrijwillige terugkeer in geval van onwettig verblijf te respecteren, geïnterpreteerd te worden als strijdig met de afgifte van een terugkeerbeslissing, zoals deze voorzien wordt door artikel 6 van richtlijn 2008/115/EG, en omgezet is door het artikel 52/3 §1 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 75 §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wanneer deze gebeurt vanaf de weigering van de asielaanvraag door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dus voordat de beroepsmogelijkheden tegen deze beslissing kunnen worden uitgeput en de asielprocedure definitief wordt afgesloten?”

2.1.2. Artikel 52/3, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde op het ogenblik van het nemen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten het volgende:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de asielaanvraag niet in overweging neemt of de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, moet de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven, gemotiveerd op basis van één van de gronden voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2.

Indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwerpt met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, en de vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld tot een verlenging van het in het eerste lid bedoelde bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt onverwijld ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2.

De termijn van deze verlenging bedraagt tien dagen, en is twee maal verlengbaar op voorwaarde dat de vreemdeling voldoende meewerkt aan het terugkeertraject bedoeld in art 6/1, § 3, van de wet van 12

januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen. De regeling in dit lid doet geen afbreuk aan de overige mogelijkheden tot verlenging van het bevel, zoals voorzien in de wet.”

De verzoekende partij diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 juni 2016. Zij werd diezelfde dag in het bezit gesteld van een document “*bijlage 26quinquies*”. Met zijn beslissing van 29 juli 2016 weigerde de commissaris-generaal om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in overweging te nemen. Conform artikel 75, §4, laatste lid van het vreemdelingenbesluit werd de “*bijlage 26quinquies*” niet meer verlengd. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij op dat ogenblik beschikte over enig ander verblijfsrecht, zodat op 22 augustus 2016, zonder schending van artikel 52/3 van de vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden genomen. Op 11 augustus 2016 diende de verzoekende partij bij de Raad het beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal. Omwille van deze procedure werd de verzoekende partij op 22 augustus 2016 in het bezit gesteld van een voorlopig verblijfsdocument “*bijlage 35*”.

Op het ogenblik van het nemen van het bestreden bevel kon de verwerende partij terecht vaststellen dat het verzoek om internationale bescherming werd geweigerd door de commissaris-generaal en dat de verzoekende partij niet over enig ander recht op verblijf beschikte. Het enkele gegeven dat beroep werd ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal, maakt het bevel daarom nog niet onwettig.

De verzoekende partij voert aan dat overweging 9 van de Terugkeerrichtlijn bepaalt dat een onderdaan van een derde land die asiel heeft gevraagd niet kan worden beschouwd als een persoon die illegaal verblijft totdat het afwijzend besluit inzake het verzoek in werking is getreden. De verzoekende partij voert verder aan dat artikel 74/17, §1 van de vreemdelingenwet artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn te eng heeft omgezet en wijst op artikel 46.5 van de Procedurerichtlijn volgens welk het de verzoekers om internationale bescherming moeten worden toegestaan om binnen de termijnen waarbinnen zij hun recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kunnen uitoefenen op het grondgebied te verblijven. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing bijgevolg het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel schendt. Daarnaast verwijst de verzoekende partij naar een risico op schending van het beginsel van non-refoulement. Tenslotte ontwikkelt de verzoekende partij nog een grief met betrekking tot de termijn om het grondgebied te verlaten. Zij betoogt dat de termijn van het bevel al loopt tijdens de beroepstermijn die mogelijk is tegen een negatieve beslissing van de commissaris-generaal, zodat de termijn reeds kan afgelopen zijn vooraleer een arrest wordt gewezen door de Raad. De verzoekende partij voert aan dat dit in strijd is met de artikelen 54 en 74/14 van de vreemdelingenwet in het licht van artikel 7 van de Terugkeerrichtlijn waaruit blijkt dat een periode van dertig dagen voor vrijwillig vertrek moet worden toegestaan. De verzoekende partij bevindt zich niet in een situatie van onwettig verblijf wanneer de beroepstermijn nog loopt voor de Raad. Zij dient bijgevolg nog te beschikken over de volledige periode voor vrijwillig vertrek overeenkomstig de Terugkeerrichtlijn. De verzoekende partij voert in dit verband ook een schending van het gelijkheidsbeginsel aan omdat personen die een bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen tijdens de schorsende beroepsprocedure, waarbij de termijn reeds afgelopen is vooraleer een arrest werd gewezen, onmiddellijk kunnen worden gerepatriëerd bij een negatief arrest, terwijl dit voor de personen bij wie de termijn nog niet is verstreken, niet het geval is.

De door de verzoekende partij ontwikkelde grieven hebben aldus betrekking op (i) het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, (ii) het risico op refoulement, (iii) het niet beschikken over de volle termijn van dertig dagen voor vrijwillig vertrek, en (iv) het gelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij wijst op de prejudiciële vraag die werd gesteld door de Raad van State aan het Hof van Justitie in het arrest nr. 234.074 van 8 maart 2016 over de uitlegging van de Terugkeerrichtlijn, van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus en van het beginsel van non-refoulement en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, als neergelegd in artikel 18 en artikel 19, lid 2 respectievelijk artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Ter terechtzitting bevestigen de partijen er kennis van te hebben dat het Hof van Justitie in het arrest *Gnandi* (HvJ 19 juni 2018 in de zaak C-181/16, *Sadikou Gnandi/Belgische Staat*) op deze vraag heeft geantwoord dat een terugkeerbesluit kan worden uitgevaardigd van zodra het verzoek om internationale bescherming werd afgewezen door de beslissingsautoriteit – *in casu* het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – ten aanzien van een onderdaan van een derde land, zonder de uitkomst van het beroep in rechte tegen die afwijzing af te wachten op voorwaarde dat de

betrokken lidstaat waarborgt dat alle rechtsgevolgen van het terugkeerbesluit worden geschorst in afwachting van de uitkomst van dit beroep.

Uit het arrest *Gnandi* volgt aldus dat het op zich niet strijdig is met de bepalingen van de Terugkeerrichtlijn of de Procedurerichtlijn om reeds na de negatieve beslissing van de commissaris-generaal een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven aan de betrokken derdelander.

Hoger werd er reeds op gewezen dat de verzoekende partij naar aanleiding van haar beroep bij de Raad in het bezit gesteld werd gesteld van een voorlopig verblijfsdocument "*bijlage 35*". De verzoekende partij bleef tot aan het arrest van de Raad van 11 januari 2017 in het bezit van dit voorlopig verblijfsdocument.

Uit deze omstandigheden blijkt dat de verzoekende partij niet werd blootgesteld aan een risico op refolement, alsook heeft zij haar recht op een effectief rechtsmiddel ten volle kunnen uitoefenen. De verzoekende partij heeft dan ook recht, conform de vereisten van het Hof van Justitie, zoals uiteengezet in het arrest *Gnandi*, op de waarborgen die haar worden geboden in de Procedurerichtlijn.

Met betrekking tot de termijn voor vrijwillig vertrek houdt een dergelijke termijn voor vrijwillig vertrek in dat het terugkeerbesluit pas na het verstrijken van die termijn wordt uitgevoerd (artikel 8.2. van de Terugkeerrichtlijn en artikel 74/14, §2 van de vreemdelingenwet). Uit de gegevens van de zaak blijkt niet dat de verzoekende partij gedwongen werd het grondgebied te verlaten binnen de vijftien dagen na de betekening van het afwijzend arrest van de Raad. Daargelaten of uit het arrest *Gnandi* volgt dat de afgifte van het voorlopig verblijfsdocument "*bijlage 35*" inhoudt dat de termijn voor vrijwillig vertrek wordt gestuit en aldus pas opnieuw een aanvang neemt nadat het afwijzend arrest van de Raad ter kennis werd gebracht van de betrokkene, blijkt *in casu* niet dat ten aanzien van de verzoekende partij enige dwangmaatregel werd genomen met het oog op het verwijderen van het grondgebied.

De verzoekende partij heeft *in casu* ten volle kunnen beschikken over de termijn van vijftien dagen. Waar de verzoekende partij hieromtrent een schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel, voert zij in wezen een volstrekt hypothetische discussie. De verzoekende partij toont niet aan dat zij werd benadeeld met betrekking tot de termijn voor vrijwillig vertrek en beperkt zich tot het voeren van een louter theoretische discussie, waar zij geen persoonlijk belang bij heeft.

De verzoekende partij voert in het eerste middel tenslotte een nieuwe prejudiciële vraag aan. Daargelaten of het hier werkelijk gaat om een verschillende vraag dan de vraag die beantwoord werd in het arrest *Gnandi*, volgt uit de ongegrondheid van de door verzoekende partij aangevoerde grieven dat het hoe dan ook niet noodzakelijk is voor de beslechting van het geschil om op deze vraag in te gaan.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 7, 74/13 en 74/17 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 5 en 6 van de Terugkeerrichtlijn, van artikel 3 van het EVRM, van de materiële en de formele motiveringsplicht en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

"4.2.1.

Op 22 augustus 2016 (kennisgeving postdatum + twee werkdagen) werd aan de verzoekende partij, in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd (stuk 1, bijlage 13quinquies).

Artikel 7 van de Vreemdelingenwet laat de meer voordelige bepalingen zoals voorzien in de internationale verdragen onverlet.

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."

Ook in de memorie van toelichting betreffende het nieuwe artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet (ingevoerd bij Wet van 8 mei 2013, inwerkingtreding 1 september 2013) kan men afleiden dat de minister of zijn gemachtigde bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten dient te toetsen aan de internationale bepalingen.

“Met betrekking tot de verplichting voor de minister of zijn gemachtigde tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 52/3, dient tenslotte te worden opgemerkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet uitvoerbaar is indien de effectieve terugkeer van de vreemdeling een schending met zich zou brengen van artikelen 3 en 8 van het EVRM. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel mag in geen geval verwijderd worden naar het land waar hij een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een schending van het beginsel van non – refoulement. Artikel 3 van het EVRM dient geëerbiedigd te worden bij de tenuitvoerlegging van een bevel om het grondgebied te verlaten (arrest Kastratie van het Grondwettelijk Hof nr. 141/2006 van 20 september 2006).”

(Parl. St., De Kamer, DOC 53 2555/01, p. 11).

Het is aldus de taak van de verwerende partij om het dossier van de verzoekende partij met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken ten einde in overeenstemming te kunnen handelen met artikel 7, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Luidens art. 7 van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij in elk geval de hogere rechtsnormen te respecteren bij elke beslissing genomen op basis van art. 7 van de Vreemdelingenwet.

Gezien overeenkomstig artikel 7 van de Vreemdelingenwet hogere rechtsnormen dient te respecteren en artikel 74/13 de verplichting aan de verwerende partij oplegt rekening te houden met persoonlijke omstandigheden, dient dit uit de bestreden beslissing te blijken, quod non.

Een loutere verwijzing naar het feit dat de verzoekende partij in het rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort, volstaat niet, nu uit artikel 74/13 j. 7 van de Vreemdelingenwet zelf j. de motiveringsverplichting dergelijke motieven dienen te worden uiteengezet in de bestreden beslissing. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet legt immers die verplichting op, specifiek ten aanzien van verwijderingsbeslissingen.

De motiveringsverplichting moet de verzoekende partij immers in een mogelijkheid kunnen stellen te kunnen toetsen of de beslissing proportioneel is aan het beoogde doel. Dit is in casu zeker niet het geval.

Het is juist bij het beoordelen van een bevel dat art. 3 EVRM dient te worden beoordeeld. Welnu, omwille van meerdere redenen schendt de bestreden beslissing art. 3 EVRM.

4.2.2.

- De veiligheidssituatie in Irak in het algemeen.

In de bestreden beslissing wordt de identiteit van verzoekende partij niet in twijfel getrokken. Er bestaat geen twijfel over dat verzoekende partij afkomstig is van Bagdad (Irak).

Gezien de huidige veiligheidssituatie in de regio waaruit verzoekende partij afkomstig is zou een terugkeer hem zonder meer blootstellen aan zware bedreigingen voor zijn leven en fysieke integriteit.

De situatie in Irak is immers nog steeds een oorlogssituatie.

Op basis van cijfers die door de UN-missie voor Irak werden gecommuniceerd, vielen in juni 2016 nog 662 doden en 1 457 gewonden ten gevolge van het geweld in Irak. In juli 2016 waren dat zelfs 759 doden en nog eens 1 207 gewonden.

“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of June 2016

Baghdad, Iraq, 01 July 2016 – A total of 662 Iraqis were killed and another 1,457 were injured in acts of terrorism, violence and armed conflict in Iraq in June 2016, according to casualty figures recorded by the United Nations Assistance Mission for Iraq (UNAMI).*

The number of civilians killed in June was 382 (including 28 federal police, Sahwa civil defence, Personal Security Details, facilities protection police, fire department), and the number of civilians injured was 1,145 (including 23 federal police, Sahwa civil defence, Personal Security Details, facilities protection police, fire department).

A total of 280 members of the Iraqi Security Forces (including Peshmerga, SWAT and militias fighting alongside the Iraqi Army but excluding Anbar Operations) were killed and 312 were injured.

According to the casualties recorded for June, Baghdad was the worst affected Governorate with 978 civilian casualties (236 killed and 742 injured). Ninewa 56 killed, Salahadin 24 killed and 21 injured, Kirkuk 20 killed and 11 injured, while Diyala had 21 killed and 8 injured, and Karbala 8 killed and 18 injured.

According to information obtained by UNAMI from the Health Directorate in Anbar, the Governorate suffered a total of 357 Civilian casualties (15 killed and 342 injured).

The overall casualty figures have dropped over the previous month of May, where a total of 867 were killed and 1,459 were injured. But the casualty figures for June are likely to increase due to the combat to liberate Fallujah in Anbar Governorate. (...)

UN Casualty Figures for Iraq for the Month of July 2016

Baghdad, Iraq, 01 August 2016 – A total of 759 Iraqis were killed and another 1,207 were injured in acts of terrorism, violence and armed conflict in Iraq, excluding Anbar, in July 2016 according to casualty figures recorded by the United Nations Assistance Mission for Iraq (UNAMI).*

The number of civilians killed in July was 629 (including 10 federal police, Sahwa civil defence, Personal Security Details, facilities protection police, fire department), and the number of civilians injured was 1,061 (including 13 federal police, Sahwa civil defence, Personal Security Details, facilities protection police, fire department).

A total of 130 members of the Iraqi Security Forces (including Peshmerga, SWAT and militias fighting alongside the Iraqi Army but excluding Anbar Operations) were killed and 146 were injured.

According to the casualties recorded for July, Baghdad was the worst affected Governorate with 1,400 civilian casualties (513 killed, 887 injured). Salahadin 45 killed and 80 injured, Diyala had 24 killed and 52 injured, while Ninewa 23 killed and 27 injured, and Kirkuk 23 killed and 13 injured.

UNAMI has not been able to obtain the civilian casualty figures from the Anbar Health Department for this month. (...)

(stuk 4, UN Assistance Mission for Iraq (UNAMI), UN Casualty Figures for Iraq for the Month of June 2016 en, UN Casualty Figures for Iraq for the Month of July 2016 1 juli 2016 en 1 augustus 2016, te consulteren via: <http://reliefweb.int/report/iraq/un-casualty-figures-iraq-month-june-2016-enar> en <http://reliefweb.int/report/iraq/un-casualty-figures-iraq-month-july-2016-enar>)

De site van de Belgische Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken raadt eveneens ten stelligste alle reizen naar Irak af:

Algemene veiligheid

De veiligheidssituatie in Irak is en blijft onzeker en uiterst gevaarlijk voor alle reizigers. De gevechten in het noorden en het westen, de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/Daesh en de dreiging van een uitbreiding van het geweld naar Bagdad zorgen ervoor dat de situatie er erg onzeker en gespannen is. Het risico van aanslagen en banditisme blijft erg hoog. De provincies Anbar en Ninawah zijn absoluut te mijden. Ook de Betwiste Gebieden (provincies Diyala, Salah al-Din, Tameem en Nineva), en de Sjiitische provincies Kerbala, Babylon en Wassit worden met de regelmaat van de klok opgeschrikt door aanslagen en zijn dus te mijden.

De Koerdische provincies in het noorden en de zuidelijke provincies Najaf, Muthanna, Qadisiya, Di-Qhar, Missan en Basra zijn steeds erg onstabiel. Ingevolge de politieke en communautaire tegenstellingen zijn er demonstraties in heel Irak. Dit gaat soms gepaard met geweld en de spanningen lopen verder op. Deelname aan of aanwezigheid op deze manifestaties is te allen tijde te vermijden.

In het hele land blijft een hoog risico bestaan op ontvoering, zonder onderscheid in nationaliteit. Buitenlanders zijn een specifiek doelwit voor ontvoeringen met financieel of politiek oogmerk. Er is ook een verhoogd risico op overvallen en diefstal door misdadabendes. Verder zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en aan voortdurende militaire operaties.

Indien u naar Irak afreist, is het ten zeerste aanbevolen raad te vragen aan personen die ter plaatse verblijven vooraleer deze reis te ondernemen, alsook uw aanwezigheid en uw verplaatsingen te melden bij de Belgische Ambassade in Amman (+962 6 465 57 30, amman@diplobel.fed.be). Inzake veiligheid kunnen slechts zeer gespecialiseerde diensten een juiste inschatting van het gevaar geven. Inlichtingen van andere organisaties of individuen over de veiligheidstoestand zijn niet altijd betrouwbaar. (stuk 9, FOD Buitenlandse Zaken, Reisadvies Irak, geldig op 9 mei 2016, te consulteren via: http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/ira)

De Nederlandse overheid raadt eveneens alle reizen naar Irak en met uitbreiding Bagdad ten stelligste af. Zij wijst onder meer naar de verslechterde veiligheidstoestand omwille van de huidige politieke onrust in de hoofdstad van Irak.

“Op 30 april 2016 zijn demonstranten de Internationale zone binnen getrokken en hebben enige tijd het parlamentsgebouw bezet. De Iraakse overheid heeft de noodtoestand afgekondigd voor Bagdad. Blijf alert en op de hoogte van de ontwikkelingen.

De veiligheidssituatie in Bagdad is verslechterd. Reis niet naar Bagdad. Verblijft u in Bagdad? Zorg dan dat uw woon- en werkomgeving goed beveiligd is. Verplaats u in speciaal beveiligde voertuigen. En maak gebruik van beveiligers. Zie ook ‘Onveilige gebieden’.

(stuk 8, Rijksoverheid Nederland, Reisadvies Irak, 30 april 2016, geldig op 9 mei 2016, te consulteren via:

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/reisadviezen/inhoud/irak>)

Het aanhoudende en zelfs stijgende geweld heeft er toe geleid dat UNHCR sinds oktober 2014 landen oproept om geen mensen meer terug te sturen naar Irak, tot er sprake is van een significante verbetering van de veiligheidssituatie en de mensenrechtenbescherming in Irak. Gezien de huidige politieke instabiliteit, is dit op heden alles behalve een reëel vooruitzicht.

“Since the publication of UNHCR’s 2012 Iraq Eligibility Guidelines,¹ and the 2012 Aide Mémoire relating to Palestinian refugees in Iraq, Iraq has experienced a new surge in violence between Iraqi security forces (ISF) and Kurdish forces (Peshmerga) on the one hand and the group “Islamic State of Iraq and Al-Sham” (hereafter ISIS), which operates both in Iraq and Syria, and affiliated armed groups on the other hand. Civilians are killed and wounded every day as a result of this surge of violence, including suicide attacks and car bombs, shelling, airstrikes, and executions. As a result of advances by ISIS, the Government of Iraq is reported to have lost full or partial control over considerable parts of the country’s territory, particularly in Al-Anbar, Ninewa, Salah Al-Din, Kirkuk and Diyala governorates. Although the ISF and Kurdish forces, supported by US airstrikes, have recently regained control over some localities, mostly along the internal boundaries with the Kurdistan Region, 4 overall frontlines remain fluid. The conflict, which re-escalated in AlAnbar governorate in January 2014 and since then spread to other governorates, has been labelled as a noninternational armed conflict.⁵ Casualties so far in 2014 represent the highest total since the height of sectarian conflict in 2006-2007.”

“Widespread human rights abuses and violations of humanitarian law greatly impact on the lives of civilians beyond displacement and casualty figures. It has been documented that parties to the conflict are committing violations of international humanitarian law and gross violations of international human rights law. Systematic and widespread attacks by ISIS and associated armed groups against civilians may amount to war crimes and crimes against humanity. The ISF and associated forces have reportedly carried out military operations in violation both of the principles of distinction and proportionality, and of the obligation to take precautions to protect civilians from the effects of violence, which may amount to war crimes. Furthermore, armed forces associated with the ISF have reportedly carried out kidnappings and targeted killings. ISIS and associated armed groups have reportedly committed gross human rights abuses “with an apparent systematic and widespread character,” including “attacks directly targeting civilians and civilian infrastructure, executions and other targeted killings of civilians, abductions, rape and other forms of sexual and physical violence perpetrated against women and children, forced recruitment of children, destruction or desecration of places of religious or cultural significance, wanton destruction and looting of property, and denial of fundamental freedoms.”

“The situation has been described as particularly dire for members of religious and ethnic minority groups, including Christians, Yezidis, Turkmen, Shabak, Kaka’i, Sabaeen Mandaeans and Shi’ites, as ISIS and associated armed groups “intentionally and systematically targeted these communities for

gross human rights abuses, at times aimed at destroying, suppressing or cleansing them from areas under their control.”

“Military operations by ISIS against Iraqi and Kurdish Security Forces have frequently been carried out, reportedly in complete disregard of their impact on civilians. Furthermore, according to reports, the group has repeatedly and deliberately launched attacks, including with suicide and car bombs, against civilians or civilian infrastructure with the aim to kill or injure as many civilians as possible.”

“ISIS has also been held responsible for targeted assassinations and abductions of community, political and religious leaders, government employees, policemen, and professionals. ISIS and associated armed groups have also been implicated in executing hors de combat soldiers, police and government personnel. The imposition by ISIS of its particular interpretation of Shari’a law in areas under its control raises serious concerns for the rights of women, members of religious minority groups and persons considered as not conforming to their strict interpretation of Islam. It has further been reported that individuals who oppose or are considered to be opposing ISIS and/or are considered to be collaborating with the Iraqi or Kurdish security forces have been targeted for killing, abduction and wanton destruction of property.”

“Reports also describe severe sexual violence to which women and teenage girls and boys have been exposed by ISIS. The UN Special Representative of the Secretary-General on Sexual Violence in Conflict, Zainab Hawa Bangura, and the Special Representative of the Secretary-General for Iraq, Nickolay Mladenov, condemned in the strongest terms the “barbaric acts” of sexual violence and “savage rapes” perpetrated by ISIS against members of minority groups in areas under its control. There are also reports of human trafficking within and outside Iraq and of abduction of women, particularly those belonging to minority groups, by ISIS and associated groups. On 1 September 2014, the UN Human Rights Council passed a resolution calling on the Office of the UN High Commissioner for Human Rights to dispatch a team of investigators to Iraq to inquire into alleged violations and abuses of international human rights law by ISIS and associated armed groups. UNAMI, OHCHR and human rights organizations have also documented war crimes and human rights violations committed by the ISF and associated forces. These include extra-judicial executions of Sunni prisoners in retaliation for military advances by ISIS, as well as kidnappings and summary executions by security forces and associated groups of Sunni civilians. Furthermore, the ISF are held responsible for the killing of civilians by indiscriminate artillery shelling and aerial bombardments, including with barrel bombs, on civilian areas. Reports indicate a resurgence of sectarian reprisal with bodies of Sunni men found blindfolded, handcuffed and apparently executed, in different parts of the country, primarily in Baghdad UNAMI reported that Sunnis in Basra governorate had been exposed to threats, abductions and killings.”

“UNHCR Position on Returns. As the situation in Iraq remains highly fluid and volatile, and since all parts of the country are reported to have been affected, directly or indirectly, by the ongoing crisis, UNHCR urges States not to forcibly return persons originating from Iraq until tangible improvements in the security and human rights situation have occurred. In the current circumstances, many persons fleeing Iraq are likely to meet the 1951 Convention criteria for refugee status. When, in the context of the adjudication of an individual case of a person originating from Iraq, 1951 Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. In the current circumstances, with massive new internal displacement coupled with a large-scale humanitarian crisis, mounting sectarian tensions and reported access restrictions, particularly into the Kurdistan Region of Iraq, UNHCR does in principle not consider it appropriate for States to deny persons from Iraq international protection on the basis of the applicability of an internal flight or relocation alternative. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.” (stuk 7, « UNHCR position on returns to Iraq » UNHCR The UN Agency, oktober, te consulteren via <http://www.refworld.org/docid/544e4b3c4.html>)

- De veiligheidssituatie in Bagdad

In het administratief dossier van het CGVS lezen we het volgende, wat betreft de terroristische aanslagen door IS in Bagdad:

“Het aantal aanslagen door autobommen in Bagdad heeft in de afgelopen drie jaren grote fluctuaties gekend. In 2012 telde de hoofdstad gemiddeld acht bomauto's per maand, in 2013 steeg het gemiddelde naar 24,4 per maand om in 2014 op 22,4 uit te komen. (...)

Het totale aantal aanslagen met explosieven in de hoofdstad is echter niet afgenomen.

Ut analyse van het beschikbare bronmateriaal blijkt dat ISIS meer is overgeschakeld op andere methodes, met name bermbommen (IED) en zelfmoordvesten (SVEST). Ook deze aanslagen worden

gericht op plaatsen zoals winkels, restaurants, cafés en markten, om een maximaal aantal burgers te treffen.

De sterke daling bij de autobommen bleek echter slechts tijdelijk, want in augustus 2015 werd de hoofdstad weer getroffen door twaalf explosies van bomvoertuigen, elf andere konden onschadelijk worden gemaakt. Dit is echter nog niet te vergelijken met het niveau tijdens de 'Breaking the Walls'-campagnes van 2012-2013 (...)."

(Administratief dossier, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 23 juni 2016, pagina 13 - 14)

Het aantal aanslagen en het algemene geweld is absoluut niet gedaald. Zo blijkt ook uit de cijfers van de VN-missie voor Irak, die ook in het administratief dossier terug te vinden zijn, dat het aantal slachtoffers in Bagdad constant blijft:

(...)

(administratief dossier van verweerster, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 23 juni 2016, pagina 15).

CEDOCA, de onderzoeksdienst van het CGVS erkent ook dat er wat betreft de geciteerde cijfers een zeer reëel gevaar bestaat voor onder rapportering. Het werkelijke aantal slachtoffers ligt hoger.

"Het gevaar voor onderrapportering is uiteraard groter bij kidnappings, verdwijningen en moorden, waar de slachtoffers eventueel verborgen kunnen blijven.

Dit in tegenstelling tot bomaanslagen.

Musings on Iraq stelt eveneens vragen bij de accuraatheid van de aantallen slachtoffers: er zouden minder incidenten worden gemeld door de media tijdens de vakantieperiodes bovendien zouden censuur en regeringspropaganda sinds de zomer van 2014 voor een vertekend beeld zorgen. (...)

Een gezaghebbende medewerker bij een internationale organisatie in Bagdad die omwille van de veiligheid van zijn eigen bronnen anoniem wenst te blijven, stelt dat de cijfers van het aantal slachtoffers, die de VN-missie van een zeer goed geplaatste bron ontvangt, hoger liggen, maar dat hun diensten deze niet kunnen publiceren. (...)"

(administratief dossier van verweerster, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 23 juni 2016, pagina 16).

CEDOCA, komt in het administratief dossier dan ook niet tot de conclusie dat er sprake zou zijn van een uitgesproken daling van het geweld.

ISIS is nog altijd actief in Bagdad, door middel van terreuraanslagen met explosieven: de hele stad wordt regelmatig geconfronteerd met bomvoertuigen, zelfmoordvesten en bembommen. Ondanks de zeer talrijke controleposten van politie leger en milities maken deze aanslagen dagelijks slachtoffers onder de burgerbevolking. Het aantal slachtoffers door aanslagen en door andere vormen van geweld bedraagt iedere maand om en bij de 300 doden en 700 gewonden. Dit cijfer blijft sinds begin 2015 stabiel. Er zijn iets minder spectaculaire aanslagen met zware autobommen, maar dit wordt gecompenseerd door een groter aantal aanslagen met kleinere hoeveelheden springstof. De slachtoffers zijn in overgrote meerderheid burgers.

Naast de terreur door ISIS zijn verschillende sjiiitische milities actief in de stad, deze maken jacht op vermeende ISIS-strijders, handhaven de orde en bewaken de sjiiitische wijken. Bij hun activiteiten gaan zijn hardhandig te werk, en er zijn talrijke berichten over arrestaties, mishandelingen en verdwijningen van burgers. Dagelijks worden ook lijken gevonden, maar vaak is het niet mogelijk om de daders te identificeren, omdat ook onafhankelijk opererende leden van milities en criminele bendes gelijkaardige misdaden begaan, bijvoorbeeld om losgeld af te persen van ontvoerde burgers. (...)

Er zijn geen duidelijke geografische verschillen vast te stellen: het geweld treft heel Bagdad, en er is geen wijk die gespaard blijft van de gevolgen.

(administratief dossier van verweerster, CEDOCA, "COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad", 23 juni 2016, pagina 31)

Dit blijkt overigens ook uit de het overzicht van aanslagen dat werd opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier van CGVS, CEDOCA, "COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad", 23 juni 2016, pagina's 33 - 44)

De verzoekende partij meent dat op basis van deze COI op geen enkele manier een recente wijziging in de bijzonder slechte veiligheidssituatie van Irak blijkt. In dit oordeel ziet hij zich gesteund door verschillende recente arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest n° 165 615 van 12 april 2016, arrest n° 165 670 van 12 april 2016, arrest n° 165 661 van 12 april 2016 én arrest n° 165 671 van 12 april 2016).

"Par ailleurs, le Conseil s'interroge sur la pertinence de certaines conclusionstirées par la partie défenderesse dudit rapport du 6 octobre 2015 du Cedoca concernant la situation sécuritaire et la violence aveugle qui prévaut à Bagdad." (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Waar het CGVS zich in haar beslissingen al maanden beroept op de motivering dat "in vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 het aantal aanslagen en slachtoffers in 2015 beduidend lager zou liggen. Meent de Raad in hogergenoemde arresten eveneens, dat deze conclusie geen fundering vindt in het hogergenoemde rapport:

« Le conseil, pour sa part, s'interroge sur l'existence dans ledit rapport d'élément concret et pertinent permettant de conclure à ladite baisse signifiante. » (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Na consultatie van de site Iraq Body Count, die wordt vernoemd in het hogervermelde CEDOCA rapport-stelde de Raad immers vast dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad voor het jaar 2015 ongeveer 2500 bedraagt, waar dit er ongeveer 3000 waren in 2013. Het aantal incident was in 2014 zeer gelijkaardig aan het aantal in 2015 en zelfs een pak hoger dan het aantal in 2013, dat om en bij de 900 lag. (zie ook stuk 21, Iraq Body Count, geldig op 22 april 2016, Database, te consulteren via: <https://www.iraqbodycount.org/database/>)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hechtte in hoger vermeldde arresten bovendien nog extra belang aan de vaststelling door de VN dat de werkelijke aantallen slachtoffers wellicht een stuk hoger liggen, en de vaststelling in het CEDOCA-rapport dat het aantal explosies op een zelfde hoge niveau blijft (cfr. supra).

Daarnaast plaatst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook de nodige vraagtekens bij de argumenten dat het publieke leven niet is stilgevalen in Bagdad en de stad zelf heel wat interne vluchtelingen aantrekt:

« ...ici aussi, le Conseil s'interroge sur la pertinence de cet argument dès lors qu'il ressort de la documentation fournie par la partie défenderesse que « même en 2006 et 2007, quand la violence a atteint un pc, la pie publique dans la capitale ne s'est pas arrêté. »

« Le Conseil se demande en quoi le fait que des personnes qui cherchent à se réfugier dans la capitale pour fuir des zones de guerre ou sous le contrôle d'organisations terroristes, peut être révélateur d'une quelconque absence de violence aveugle dans cette partie du pays où ils trouvent refuge. » (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Ook uit andere bronnen die niet in het CEDOCA-rapport werden opgenomen blijkt het aanhoudende geweld in Bagdad.

Zo werd ook door de Nederlandse asielautoriteiten een analyse gemaakt van de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder.

"Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond.⁸¹ Naast conflict-gerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden. Zo werden er in Bagdad in tegenstelling tot de andere beschreven provincies veel overvallen, schietincidenten en ontvoeringen gerapporteerd.⁸² Hoewel er regelmatig gerapporteerd wordt dat bepaalde criminele acties, zoals ontvoeringen, toe te schrijven zijn aan mannen in militaire uniformen (met name in Bagdad maar ook in andere provincies), dient hierbij de kanttekening gemaakt

te worden dat burgers vrij eenvoudig aan militaire uniformen kunnen komen. De identiteit van de daders is onbekend. 83 De focus van de verschillende Iraakse veiligheidstroepen en PMF ligt bij contraterroristische acties en maatregelen, bijvoorbeeld door hun inzet in de gebieden waar direct strijd geleverd wordt tegen ISIS. Door beperkte capaciteit op het gebied van ordehandhaving is er ruimte ontstaan voor criminelen om hun activiteiten verder uit te breiden.84 Gewapende sjiitische milities waren net als in de vorige verslagperiode zichtbaar aanwezig in de stad, voor zover bekend betreft het hier in ieder geval Kata'ib Hezbollah, de Badr organisatie en Asaib Ahl al-Haq. De situatie dat zij in de sjiitische buitenwijken van de stad de veiligheid bewaken en daar in grote mate onafhankelijk in zijn, lijkt in de verslagperiode niet veranderd te zijn. Zij hadden op verschillende plekken in de stad waar sjiieten de meerderheid vormen controleposten opgesteld. Het is onbekend of deze controleposten de bewegingsvrijheid van individuele burgers ernstig beperken. Evenmin is bekend of de sjiitische milities systematische huiszoeken verrichtten in het kader van het bewaken van de veiligheid.

De militie Kata'ib Hezbollah raakte in september 2015 slaags met de federale veiligheidstroepen in het centrum van de stad, waarbij aan beide zijden slachtoffers vielen.85 In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Er zijn dagelijks aanslagen waarbij per aanslag een relatief klein aantal burgers86 om het leven komt. Deze aanslagen worden veelal niet opgeëist en de daders worden veelal niet opgespoord. Hoewel de grote meerderheid van de aanslagen gericht is op burgers, kwamen bij dergelijke aanslagen ook politieagenten en Sahwa-leden87 om het leven. Waar ISIS in andere provincie ook de Iraakse veiligheidsorganisaties tot doel had, leken de aanslagen in Bagdad niet gericht te zijn op overheidspersoneel of –gebouwen. Ook worden er dagelijks lijken gevonden in de stad van personen die door geweld om het leven zijn gebracht. Deze moorden lijken meer sektarisch of crimineel gemotiveerd te zijn. Daarnaast zijn er in de verslagperiode meerdere aanslagen in de stad gepleegd waarbij grote aantallen burgers om het leven kwamen. Een aantal hiervan is door ISIS opgeëist.88 In mei 2015 nam het sektarische geweld toe tijdens een aantal sjiitische feestdagen waar duizenden pelgrims uit verschillende provincies aan deelnamen. Zij werden het doelwit van een aantal gerichte aanvallen, waarbij dodelijke slachtoffers zijn gevallen.89 Echter, ook de pelgrims zelf gebruikten geweld. Zo staken op 14 mei 2015 pelgrims een soennitisch religieus gebouw in de wijk Adhamiya (soennitische meerderheid) in brand waarbij doden vielen.90 In de verslagperiode vonden er bijna elke maand aanslagen plaats waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd. Uit het aantal grote aanslagen met veel burgerslachtoffers is af te leiden dat ISIS nog altijd in staat is dergelijke gerichte aanslagen uit te voeren in de hoofdstad. Onderstaand volgen enkele voorbeelden. 91 Op 28 mei 2015 vonden er bomaanslagen plaats op twee hotels in de stad, waarbij ten minste veertien personen omgekomen zijn en tientallen gewond zijn geraakt. De aanslagen zijn de volgende dag opgeëist door ISIS.92 Op 12 juli 2015 heeft ISIS opnieuw een aantal gecoördineerde bomaanslagen in de stad gepleegd, ditmaal in het noorden van de stad, waar de meerderheid sjiitisch is. Bij deze aanslagen zijn ten minste twintig doden gevallen.93

Ruim een week later, op 21 juli 2015, waren er bij aanslagen in de hoofdstad opnieuw veel burgerslachtoffers te betreuren. Bij één aanslag in de gemengde wijk New Baghdad kwamen ten minste 22 personen om het leven, terwijl er diezelfde dag bij een aantal kleinere aanslagen in totaal 14 burgers omkwamen. Ook de dag erna vielen er bij een aantal kleinere aanslagen in totaal ten minste 14 doden. Op 13 augustus 2015 werd de sjiitische wijk Sadr City opgeschrikt door een grote aanslag op een markt. Hierbij zijn naar schatting ten minste 45 mensen omgekomen en ten minste 70 personen gewond geraakt. ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist.95 Op 3 oktober 2015 vond er in Bagdad een dubbele zelfmoordaanslag plaats op het Adan-plein in de wijk sjiitische wijk Kadhamiyah, waarbij 24 doden 96 vielen. ISIS heeft de aanslag opgeëist. Twee dagen later vond er opnieuw een aanslag plaats in de hoofdstad. Hierbij zijn 12 doden gevallen. Deze aanslag is niet opgeëist. In augustus 2015 is het aantal demonstraties sterk toegenomen. Wekelijks wordt er gedemonstreerd, waarbij de grootste demonstraties op vrijdagen op het Tahrir-plein plaatsvinden. Hoewel de demonstraties over het algemeen vreedzaam verlopen, zijn er berichten van enkele ongeregeldheden. Op 29 of 30 augustus 2015 werd een lokaal bekende activist en organisator van demonstraties in de wijk Nieuw-Bagdad doodgeschoten. Het kon niet worden bevestigd dat hij is doodgeschoten vanwege zijn activiteiten, nu bronnen verschillende redenen voor de aanslag noemden.98 Er werd gedemonstreerd voor betere voorzieningen, voor vervolging van alle daders van het Camp Speicher drama, tegen corruptie en uit steun voor de politieke hervormingen van premier Al-Abadi.99”

(stuk 5: Min. BuZa, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak - 2015-10-13, te consulteren via: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/10/13/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak-2015-10-13>)

In een rapport van het Noorse Country of Origin Information Centre, worden ook het maandelijks aantal slachtoffers uit 2014 weergegeven. Met een gemiddeld aantal doden van 300 per maand, zijn deze cijfers quasi identiek aan het aantal doden dat in 2015 maandelijks te betreuren viel. De situatie is dus even gevaarlijk gebleven in Bagdad. Terwijl, zoals reeds hoger werd aangegeven, op 3 september 2015 net werd besloten tot een beslissingsstop, omdat er een noemenswaardige daling van het geweld zou zijn tegenover de situatie van 2014.

The Level of Violence in 2014

(stuk 6: LandInfo [The Norwegian Country of Origin Information Centre], originele titel: "Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015", 13 Februari 2015, te consulteren via: http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note._baghdad_-_the_security_situation_as_of_february_2015_0.pdf)

Het recente rapport van de VN-missie voor Irak, dat gegevens bevat tot oktober 2015, noemt het aantal slachtoffers in Irak "onthutsend". Meer specifiek blijkt uit dit rapport dat veruit het grootste aantal slachtoffers van het conflict in Irak in Bagdad te betreuren valt:

"During the reporting period, from 1 May to 31 October 2015, the ongoing violence caused a minimum of 10,911 civilian casualties, killing at least 3,855 persons and wounding 7,056. Baghdad was the most affected governorate, with a minimum of 6,168 civilian casualties (1,875 killed and 4,293 wounded), followed by Anbar (452 killed and 1,421 wounded) and Diyala (658 killed and 918 wounded). Owing to difficulties in undertaking verification of incidents recorded by UNAMI/OHCHR, the actual number of civilian casualties could be much higher than recorded."

"Unidentified perpetrators caused at least 7,556 civilian casualties (2,365 killed and 5,191 wounded), which comprises 69 per cent of all casualties across Iraq during the reporting period. Baghdad was the worst affected governorate, with 5,843 casualties (1,670 killed and 4,173 wounded) and 92 percent of them attributed to unidentified perpetrators. Tactics tended to involve the use of a variety of IEDs, often detonated in public places or where civilians congregate, targeted killings (bombings, shootings, etc.), and abductions."

(stuk 10, UNAMI/OHCHR, Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq, 1 May- 31 October 2015, 11 januari 2016, pp. i en 27, te consulteren via: <http://www.ohchr.org/Documents/Countries/IQ/UNAMIRreport1May31October2015.pdf>)

Dit rapport wijst eveneens met een beschuldigende vinger naar de milities die zogezegd aan de zijde van de overheid vechten.

Daarnaast wenst verzoekende partij ten overvloede de aandacht te vestigen op zeer recente objectieve informatie, informatie die nog niet werd verwerkt in dit VN-rapport. Deze berichten bevestigen dat het sektarische geweld in Bagdad gedurende de afgelopen maanden nog is toegenomen. De milities en criminele bendes, het onderscheid is vaak nog slechts moeilijk te maken, schrikken nergens meer voor terug. Zelfs op klaarlichte dag vinden ontvoeringen plaats. Ook aan de veelvuldige bomaanslagen door IS lijkt maar geen einde te komen.

"Suicide Bomb Kills Two Iraqi Police, Wounds Senior Officer

A suicide bomb blast has killed at least two Iraqi police and wounded a senior intelligence officer north of Baghdad.

Officials said the bomber hit the convoy of Colonel Qassem al-Anbaki, the head of police intelligence in Diyala Province, at a checkpoint near the city of Baquba on January 12.

There was no immediate claim of responsibility for the attack, which came a day after an Islamic State (IS) attack in a busy shopping area of Baghdad and other blasts around the country claimed at least 35 lives.

The IS group overran large swaths of territory north and west of Baghdad in June 2014. Iraq declared victory over the IS group in Diyala early last year but that has not brought an end to attacks by the militants."

(stuk 11, Radio Free Europe/Radio Liberty, Suicide Bomb Kills Two Iraqi Police, Wounds Senior Officer, 12 januari 2016, te consulteren via:

http://www.ecoi.net/local_link/317517/442595_en.html)

"Shiite militias flush with 'Iranian cash' now control portions of Baghdad

Bolstered by a steady flow of arms and cash from Iran, Shiite militias have increasingly come to dominate the security scene in Baghdad, Iraq, The Washington Post reports.

In many cases, the Shiite militias are an outgrowth of the movements that coalesced against the American occupation following the US invasion of Iraq in 2003.

These groups, now further rallied by the rise of ISIS, the teetering of the Iraqi government and the Iraqi Security Forces, and increased patronage from Iran are taking control of entire sections of Baghdad.

The militias "run their own checkpoints, are flush with weapons stocks and Iranian cash, and often drive the same kind of armored vehicles as security forces," WaPo notes.

And this increased influence and power allows the militias to "move freely in Baghdad," Iraqi analyst Hisham al-Hashimi told WaPo.

This rise in influence has given the formerly secular Iraqi society a further religious and sectarian tinge, as the militias target elements in the city they find un-Islamic, such as liquor stores and brothels.

Two Iranian-backed Shiite militias are also thought to be the groups behind the kidnapping of three Americans in Baghdad last weekend. An Iraqi and a Western official told the AP on Thursday that they believed the groups Asaib Ahl al-Haq and Saraya al-Salam were behind the abductions.

Asaib Ahl al-Haq and the US are by no means on friendly terms. In September, the spokesman for the militia told The New York Times that he believes the US created ISIS and is only paying lip service toward defeating it."

Additionally, the group has only played into the sectarianism that is currently undermining Iraqi society. Al-Haq militants uploaded images of themselves posing with the charred corpses of Sunnis in September 2014. And between June 1 and July 9 2015, Human Rights Watch documented the extra-judicial execution of 61 Sunni men by various Shiite militias in the regions around Baghdad."

(stuk 12, Business Insider UK, Shiite militias flush with 'Iranian cash' now control portions of Baghdad, 23 januari 2016, te consulteren via:

<http://uk.businessinsider.com/shiite-militias-control-portions-of-baghdad-2016-1?r=US&IR=T>)

"BAGHDAD — Islamic State militants attacked a shopping mall in eastern Baghdad on Monday evening, killing at least 17 people and turning the neighborhood into an urban war zone at rush hour, with helicopters hovering overhead and snipers taking positions on nearby rooftops.

Amid a gun battle that raged for nearly two hours, officials initially feared a hostage crisis was in the works. But when the battle was over, they said most of the deaths had been caused by a car bomb that initiated the attack and by two suicide bombers who struck at the entrance to the mall, which houses mostly women's clothing stores known for discount prices.

An Iraqi security official said that the attackers killed at least 17 people, including five members of the security forces, and that nearly 40 were wounded.

(...)

The attack also underscored what many fear will happen as the Islamic State loses territory in places like Ramadi: that the group will return to its days as a guerrilla force trying to instill terror by carrying out attacks en masse.

"The scene was terrible, and I will never forget it because of the child," said Haitham Ali, 48, who was near the attack and carried away the body of a child killed by one of the suicide bombers.

Another man, Mustafa Mohammed, 32, said that amid the chaos he heard one of the militants yelling that he had run out of ammunition, just before he detonated his explosives vest.

Many of the initial reports suggested a hostage crisis was underway. But officials said that only two militants had entered the mall and that the attackers were quickly killed after counterterrorism forces stormed the building.

"The enemy is diversifying its tactics by attacking civilians like this, especially after the recent victories by our security forces against ISIS in Ramadi," said Lt. Gen. Abdul Amir al-Shimari, the head of the Baghdad Operations Command.

The mall attack was the most brazen one in a violent day in Iraq, but it was not the deadliest.

Later in the evening, as the police and counterterrorism forces were still securing the area around the mall in Baghdad and dead bodies were being carted away, an explosion tore through a cafe in the city of Muqdadiya, in Diyala Province northeast of Baghdad. A second explosion — from a suicide car bomber, officials said — struck outside the cafe as victims were being evacuated and security forces and paramedics were arriving on the scene. Officials said 23 people were killed and 44 were wounded in the combination attack, for which the Islamic State also claimed credit."

(stuk 13, The New York Times, ISIS Attack on Baghdad Mall Kills 17, 11 januari 2016,

http://www.nytimes.com/2016/01/12/world/middleeast/isis-attack-on-baghdad-mall-kills-17.html?_r=0)

"Iraqi officials say a suicide bomber detonated explosives near a Shi'ite mosque in eastern Baghdad on December 9, killing at least eight people.

Security officials and medical workers say at least 19 people were wounded by the explosion in Baghdad's Obeidi neighborhood, which is to the east of the predominantly Shi'ite neighborhood of Sadr City.

There was no immediate claim of responsibility for the attack.

But authorities said the attack had the hallmarks of a suicide bombing by Islamic State militants.

The bombing came a day after Iraqi officials announced that pro-government forces had begun to recapture neighborhoods from IS militants in Ramadi, the capital of Anbar Province that was seized by the Sunni extremist group earlier in 2015."

(stuk 14, Radio Free Europe/Radio Liberty, Iraq: Suicide bomber kills eight near Shi'ite mosque in Baghdad, 9 december 2015, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/56813d9c4.html>)

"UN: Hundreds of Iraqis killed in December, mostly in Baghdad

ERBIL, Kurdistan Region—A United Nations report on Friday said that 980 people lost their lives in Iraq in December 2015, an increase from the November death toll.

"The year 2015 has seen thousands of Iraqis killed and injured as a result of conflict and terrorism," said the Special Representative of the United Nations Secretary-General for Iraq Jan Kubis in a statement quoted by AP. "This is unacceptable."

The UN Assistance Mission for Iraq noted that this was an increase from 888 in November.

"The Iraqi people have everything right to live in peace and tranquility. The United Nations continues to deplore this continuing loss of life," he added.

Out of the 980 deaths 506 were civilians, the rest were security forces including some Kurdish Peshmerga.

The organization added that 1,244 civilians were also wounded in the last month of 2015.

The highest number of these deaths took place in Baghdad where an estimated 261 people were killed.

In Nineveh province, large swaths of which is still occupied by the Islamic State (ISIS), 68 people lost their lives.

In Anbar the organization had some trouble verifying the figure but it estimates that at least 124 people lost their lives there.

Iraqi Security Forces reached the center of Anbar's provincial capital of Ramadi late last month forcing out ISIS with close U.S. air support.

These UN figures bring the total number of recorded deaths in Iraq in 2015 to 7,515 killed and 14,855 wounded."

(stuk 15, Rudaw, UN: Hundreds of Iraqis killed in December, mostly in Baghdad, 1 januari 2016, te consulteren via: <http://rudaw.net/english/middleeast/iraq/01012016>)

"United Nations Secretary-General Ban Ki-moon has condemned the recent terrorist attacks in Baghdad and Muqadadiya in Iraq that killed scores of civilians and injured many more.

"The Secretary-General is concerned that these cowardly attacks claimed by ISIL at funerals, markets, and places of worship are aimed at undermining the unity of the people of Iraq. He appeals to them to reject such attempts at fear-mongering," a statement issued today by his spokesman said.

On Monday, at least 38 people were killed and dozens more were injured by a suicide bomber at a funeral in Muqadadiya, about 60 miles north of Baghdad, while a suicide blast at a security checkpoint in Baghdad's western outskirts killed at least eight members of the security forces, according to reports.

These attacks came after two bombs targeted a market on Sunday in Sadr City, north of Baghdad, killing at least 70 people and injuring at least 100 others.

Expressing heartfelt condolences to the families of the victims as well as to the Government and people of Iraq, the UN chief wished a speedy recovery to those who were injured.

Reiterating the UN's commitment to support Iraq in its work to promote national dialogue and reconciliation, Mr. Ban also called on the Government of Iraq to ensure that the perpetrators of the crimes are "swiftly brought to justice."

In a separate statement today, the Special Representative of the UN Secretary-General for Iraq, Ján Kubiš, strongly condemned the attacks as well.

"This is a particularly vicious and cowardly terrorist attack on peaceful civilians who were going about their daily business in a market. It is clearly aimed at inflaming sectarian strike," Mr. Kubiš said."

(stuk 16: UN News Service, UN condemns recent spate of deadly terrorist attacks in Iraq, 29 februari 2016, te consulteren via: <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=56d55b6e40b&skip=0&query=Baghdad&searchin=title&sort=date>)

"Het dodental na de zelfmoordaanslagen in de Irakese hoofdstad Bagdad is flink opgelopen. Waar eerst sprake was van 31 slachtoffers, is dat aantal bijgesteld naar zeventig. Daarnaast zouden er meer dan honderd gewonden zijn. Islamitische Staat heeft de verantwoordelijkheid opgeëist."

(stuk 17, AD.nl, Tientallen doden Bagdad na dubbele bomaanslag IS, 28 februari 2016, te consulteren via: <http://www.ad.nl/ad/nl/1013/Buitenland/article/detail/4253467/2016/02/28/Tientallen-doden-Bagdad-na-dubbele-bomaanslag-IS.dhtml>)

"Bij een aanslag met een bomauto zijn in de Iraakse hoofdstad Bagdad minstens 24 mensen om het leven gekomen. Zeker 33 anderen raakten gewond bij de explosie in de omgeving van Nahrawan in het zuidoosten van Bagdad, onder hen drie veiligheidsagenten. Dat is uit veiligheidskringen vernomen.

De soennitische terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) eiste in een internetverklaring de verantwoordelijkheid op en verklaarde dat de aanslag gericht was tegen sjiitische ongelovigen.

Volgens nieuwssite Al-Mada Press probeerde de automobilist op een groep sjiitische pelgrims in te rijden. De bom ontplofte op een weg die pelgrims gebruiken om het heilige schrijn van imam al-Khadim in het noorden van Bagdad te bezoeken. De IS heeft in het verleden dergelijke aanslagen in Bagdad en andere Iraakse steden herhaaldelijk opgeëist."

(stuk 18, De Morgen, Minstens 24 doden en 33 gewonden bij bomaanslag in Bagdad, 30 april 2016, te consulteren via: <http://www.demorgen.be/buitenland/minstens-24-doden-en-33-gewonden-bij-bomaanslag-in-bagdad-b93c015c/>)

In Bagdad zijn zaterdag twee bomauto's ontploft. Daarbij vielen zeker acht doden en meer dan dertig gewonden. Dat melden ziekenhuisbronnen.

De eerste ontploffing vond plaats in het noorden van de Iraakse hoofdstad, waar een kamikaze zijn auto liet ontploffen aan een veiligheidspost. Daar vielen zeker zeven doden en 24 gewonden.

In het zuiden van Bagdad was er even later een tweede ontploffing toen een patrouille van het leger passeerde. Daar vielen zeker één dode en acht gewonden. De aanslagen werden nog niet opgeëist, maar volgens veiligheidsdiensten dragen ze de stempel van Islamitische Staat (IS).

(stuk 19, HLN, Acht doden en dertig gewonden bij bomaanslagen IS in Bagdad, 23 april 2016 te consulteren via:

<http://www.hln.be/hln/nl/960/Buitenland/article/detail/2685238/2016/04/23/Acht-doden-en-dertig-gewonden-bij-bomaanslagen-IS-in-Bagdad.dhtml>)

"In de Iraakse hoofdstad Bagdad zijn drie bomaanslagen gepleegd met bomauto's. De eerste, dodelijkste aan aanslag trof een markt in een arme sjiitische wijk. Volgens sommige bronnen zouden er daarbij 64 doden zijn gevallen. De aanslag is intussen opgeëist door de extremistische soennitische terreurgroep IS die grote delen van het noorden en het westen van Irak bezet houdt. In de namiddag ontploften nog twee bomauto's in andere wijken van Bagdad."

(stuk 22, De Redactie, Meer dan 80 doden bij drie aanslagen in Bagdad, 11 mei 2016, te consulteren op <http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/buitenland/1.2652998>)

"More than 20 people were killed and about 50 injured in three bombings, including two suicide attacks, that hit Baghdad on Monday, police and medical sources said.

The attacks came as Iraqi forces and Shi'ite militias are fighting Islamic State militants in Falluja, their stronghold just west of the capital.

Twelve people were killed and more than 20 injured when a car bomb blew up in Baghdad's northern Shaab Shi'ite district.

Eight were killed and 21 wounded by a suicide bomber who detonated a car packed with explosives near a government building and a police station in Tarmiya, a predominantly Sunni suburb north of Baghdad.

Another suicide bomber riding a motorcycle set off his explosive belt in Sadr City, a popular Shi'ite district of Baghdad, killing three and injuring nine."

(stuk 23, Reuters, More than 20 killed in series of bombings in Baghdad, police says, Reuters, 30 mei 2016, te consulteren op <http://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-iraq-security-idUSKCN0YL0GE>)

"At least 77 people were killed and more than 140 wounded by three bombings in Baghdad on Tuesday, extending the deadliest spate of attacks in the Iraqi capital so far this year and driving Shi'ite fighters into the streets to defend some areas. (...)

Islamic State claimed a suicide bombing which killed 41 people and wounded more than 70 in the northern district of al-Shaab as well as a car bomb in nearby Sadr City that left at least 30 dead and 57 wounded, police and medical sources said. (...)With the latest death tolls, fears are growing that Baghdad could relapse into the bloodletting of a decade ago when sectarian-motivated suicide bombings killed scores of people every week and set off revenge attacks against Sunnis."

(stuk 24, Reuters, After bombings in Baghdad kill 77, Sadr's forces deploy in some areas, 30 mei 2016, te consulteren op <http://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-iraq-blast-idUSKCN0Y8103>)

"Bij een aanslag met een bomauto zijn in de Iraakse hoofdstad Bagdad minstens 24 mensen om het leven gekomen. Zeker 33 anderen raakten gewond bij de explosie in het zuidoosten van Bagdad, onder hen drie veiligheidsagenten. Dat lieten veiligheidskringen vandaag weten. De soennitische terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) eiste in een internetverklaring de verantwoordelijkheid op en verklaarde dat de aanslag gericht was tegen sjiitische ongelovigen.

Volgens de Iraakse nieuwssite Al-Mada Press probeerde de automobilist op een groep sjiitische pelgrims in te rijden. De bom ontplofte op een druk gebruikte pelgrimsweg in Irak. IS moest de afgelopen maanden heel wat terrein prijs geven, maar bezet toch nog steeds grote gebieden in het Noorden en het Westen van het land."

(stuk 25, VTM Nieuws, IS eist bomaanslag op in Bagdad: 24 doden, 30 april 2016, te consulteren op <http://nieuws.vtm.be/buitenland/188944-eist-bomaanslag-op-bagdad-24-doden>)

"Bij de aanslag in een drukke straat in het centrum van de Iraakse hoofdstad Bagdad, zijn volgens de Iraakse politie zeker 213 mensen omgekomen. Ongeveer 200 anderen raakten gewond. Dat meldt de

BBC op basis van bronnen bij de Iraakse politie. In de straat, in een grotendeels sjiiitische wijk, waren veel bewoners inkopen aan het doen voor de ramadan. Een boze menigte confronteerde premier Haider al-Abadi gisteren tijdens een bezoek aan de getroffen straat met de gevolgen van de zwaarste aanslag in Irak dit jaar. De terreurorganisatie IS heeft de aanslag opgeëist." (stuk 26, "Loodzware balans na aanslag Bagdad: al meer dan 200 doden", Hln.be, 4 juli 2016, te consulteren op <http://www.hln.be/hln/nl/1280/Irak/article/detail/2786105/2016/07/04/Loodzware-balans-na-aanslag-Bagdad-al-meer-dan-200-doden.dhtml>)

"De aanslag van 3 juli in Karrada, een drukke wijk in Bagdad, heeft zeker 323 slachtoffers geëist. Twee derde van hen moet nog geïdentificeerd worden. Dat zegt het ministerie voor Gezondheid. De aanslag, waarbij een bomauto tot ontploffing werd gebracht in de drukke wijk Karrada, is een van de zwaarste in de geschiedenis van het land. De islamitische terreurgroep Islamitische Staat (IS) eiste de aanslag op. Bij een eerdere balans werd nog gesproken over 292 doden." (Stuk 28, 'Dodental aanslag in Bagdad loopt op tot meer dan 300 en maakt die tot een van de bloedigste ooit', Hln.be, 1 augustus 2016, te consulteren op <http://www.hln.be/hln/nl/960/Buitenland/article/detail/2819376/2016/08/01/Dodental-aanslag-in-Bagdad-loopt-op-tot-meer-dan-300-en-maakt-die-tot-een-van-de-bloedigste-ooit.dhtml>)

"A suicide car bomb has ripped through an outdoor market in a Shia-dominated north-eastern district of Baghdad, killing at least 11 people, officials said. Tuesday's blast comes after more than 300 people were killed in two attacks last week. Islamic State has claimed responsibility."

(stuk 27, "Baghdad car bomb kills at least 11 in Shia district", The guardian, 12 juli 2016, te consulteren op <https://www.theguardian.com/world/2016/jul/12/baghdad-car-bomb-kills-at-least-11-in-shia-district>)

"Bij de ontploffing van een bomauto in Bagdad zijn deze nacht zeker 19 mensen om het leven gekomen. Er vielen ook minstens 30 gewonden. Dat heeft het Iraakse ministerie van Gezondheid vandaag laten weten. De soennitische terreurmilitie Islamitische Staat (IS) heeft de aanslag opgeëist."

(stuk 29, "Minstens 19 doden bij ontploffing van bomauto in Bagdad- IS eist aanslag op, Hln.be, 6 september 2016, te consulteren op <http://www.hln.be/hln/nl/1280/Irak/article/detail/2851180/2016/09/06/Minstens-19-doden-bij-ontploffing-van-bomauto-in-Bagdad-IS-eist-aanslag-op.dhtml>)

"In het centrum van Bagdad zijn gisteravond om iets voor middernacht minstens tien mensen omgekomen bij de ontploffing van twee auto's voor een winkelcentrum. Er vielen ook 28 gewonden, zo klinkt het bij de politie." (stuk 30, "Minstens 10 doden bij bomaanslag in Bagdad", Hln.be, 10 september 2016, te consulteren op <http://www.hln.be/hln/nl/1280/Irak/article/detail/2860511/2016/09/10/Minstens-10-doden-bij-bomaanslag-in-Bagdad.dhtml>)

"Een Iraakse man die in ons land verbleef en koos voor een vrijwillige terugkeer naar zijn land is drie maanden na zijn aankomst in Bagdad doodgeschoten". Dat meldt de VRT. De zender sprak met de broer van het slachtoffer, die in België nog in een asielcentrum verblijft. Salah Mohamed (43) koos voor een vrijwillige terugkeer omdat zijn asielprocedure bleef aanslepen. In januari stapte de vluchteling in Zaventem op een chartervlucht met bestemming Irak, georganiseerd door Fedasil en de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). Aanvankelijk vroeg hij om een vlucht naar Turkije, omdat zijn vrouw en vijf kinderen daar verbleven, maar dat verzoek werd geweigerd. Mohamed vloog naar het noorden van Irak. Nadat hij met zijn gezin herenigd was, zette de familie koers naar Bagdad. In april werd de Irakees door een militie om het leven gebracht, aldus de VRT. Volgens zijn broer verliet Mohamed ons land omdat de asielprocedure nog maanden kon duren. "Bovendien had zijn gezin in Turkije geen geld meer om eten of de huur te betalen", zegt Nabil Mohamed." (stuk 31, "Vluchteling die vrijwillig terugkeerde naar Irak na drie maanden doodgeschoten", Hln.be, 14 juli 2016, te consulteren op <http://www.hln.be/hln/nl/1280/Irak/article/detail/2795810/2016/07/14/Vluchteling-die-vrijwillig-terugkeerde-naar-Irak-na-drie-maanden-doodgeschoten.dhtml>)

De cijfers spreken momenteel voor zich. In juni 2016 werden in Bagdad door UNAMI 978 burgerslachtoffers geregistreerd, in juli 2016 waren er dat zelfs 1 400 (stuk 4). in augustus registreerde UNAMI 231 burgerslachtoffers die werden vermoord en 676 burgers die gewond raakten (stuk 32, UN Assistance Mission for Iraq (UNAMI), UN Casualty Figures for Iraq for the Month of August 2016, 14 september 2016, te consulteren op <http://reliefweb.int/report/iraq/un-casualty-figures-iraq-month-august-2016-enar>).

Bovenop dit alles maakt Irak momenteel een bijzonder zware politieke crisis door, die niet veel positiefs voorspelt voor de toekomst van het land:

Bagdad op rand van afgrond: Iraaks politiek systeem dreigt in te storten

"Massale demonstraties en een bestorming van het parlement storten Irak in diepe chaos. Op de voorgrond gaat het om hervormingen, maar op de achtergrond woedt een machtsstrijd. En daarvan profiteert vooral de terreurorganisatie Islamitische Staat.

Eigenlijk heeft Irak al genoeg aan zijn hoofd. De terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) blijft grote delen van het land controleren. Hoewel het leger de afgelopen tijd enige successen meldde, schiet de strijd tegen de jihadisten nauwelijks op, omdat het leger daadkracht mist. De lage olieprijs heeft het land bovendien in een zware financiële crisis ondergedompeld. Alsof dat allemaal nog niet genoeg was, dreigt sinds het weekeinde in Irak ook het politiek systeem in te storten.

Groene Zone

Het waren chaotische taferelen die zich zaterdag in het centrum van de hoofdstad Bagdad afspeelden. Duizenden boze aanhangers van de sjiitische prediker Moqtada al-Sadr bestormden de zwaar beveiligde Groene Zone, waar zich het parlement, ministeries en ambassades bevinden, afgeschermd van de rest van de stad. Honderden demonstranten bezetten urenlang het Huis van Afgevaardigden en zouden ook parlamentsleden aangevallen hebben. Niet alleen scherven en stukgeslagen meubilair bleven achter, maar ook een aangeslagen regering.

Postjes verdelen

Met de bestorming van het parlement werd een voorlopig hoogtepunt bereikt in de crisis, die al maanden aanzwelt en de politiek in Bagdad blokkeert. Op de voorgrond staat de strijd tegen het systeem van de evenredige vertegenwoordiging en cliëntelisme, dat na de val van dictator Saddam Hoessein in 2003 door de Verenigde Staten was geïnstalleerd. Het verdeelt de ministeries en postjes in Bagdad onder de verschillende groepen en partijen in termen van machtsevenwicht.

Verdeling olierijkdom

Invloedrijke politieke krachten gebruiken dit systeem als een vrijgeleide om de posten in de ministeries niet met experts, maar met partijgenoten te bezetten om zich en hun cliënteel schaamteloos te verrijken. De regering beschikt omwille van de olierijkdom over voldoende geld, waarvan bij de meeste Irakezen weinig terecht komt. "Verstandige" staten verdelen dergelijke inkomsten gul onder de bevolking, verklaarde de Amerikaanse historicus Juan Cole: "De elite van Irak is niet verstandig". Vooral de minderheid van soennieten, maar ook vele sjiieten genieten niet van die rijkdom.

Aan de kop van het protest tegen het systeem van cliëntelisme staat met de sjiitische prediker Moqtada al-Sadr uitgerekend een van de meest spraakmakende politieke figuren van het land. De 42-jarige sjiit was de leider van het Mahdi-leger, dat destijds tegen de Amerikaanse troepen streed. Hij roept zijn aanhangers al maanden regelmatig op om voor hervormingen te protesteren. Hij kan als geen ander de massa mobiliseren die hij onder de arme sjiieten vindt, waardoor de demonstraties ook als een sociaal protest moeten gezien worden.

Druk op premier

Met de bestorming van zijn aanhangers op de Groene Zone en het parlement heeft hij de druk op de sjiitische premier Haidar al-Abadi aanzienlijk vergroot. Al-Sadr wil het protest voortzetten tot de ministerposten niet meer door partijgenoten, maar door vakmensen bezet zijn. De regeringsleider had een dergelijk kabinet van technocraten en andere hervormingen beloofd, maar was tot dusver te zwak om zijn plannen door te drukken. De machtige partijen bieden verzet omdat ze vrezen hun invloed en verworven rechten kwijt te spelen.

Machtsstrijd

Op de achtergrond speelt zich ook een machtsstrijd in de sjiitische Dawa-partij af, de sterkste fractie in het parlement. Naast al-Abadi behoort ook diens voorganger Nouri al-Maliki bij de partij, die sinds zijn gedwongen aftreden bijna twee jaar geleden aan zijn terugkeer naar de macht werkt. Maliki wil de crisis gebruiken om al-Abadi ten val te brengen, zei Renad Mansour, Irak-expert van de Carnegie Foundation. "Zijn doel is hem te slopen. En dit is een perfecte gelegenheid".

Bankroet

Voor de strijd tegen de IS heeft de machtsstrijd fatale gevolgen, omdat de regering meer met haar eigen overleven dan met de jihadisten bezig is. Een snelle oplossing van het conflict is niet in zicht. De situatie zal eerder nog verslechteren. De Iraakse begroting hangt voor 95 procent af van de olie-inkomsten, die wegens de lage olieprijs serieus gedaald zijn. Volgens waarnemers kan Irak zelfs binnen enkele maanden bankroet zijn: het resultaat van jarenlang wanbeheer van de financiën en een kunstmatig staatsapparaat. Slechts een groep kan daar van profiteren: de IS."

(stuk 20, De Morgen, Bagdad op rand van afgrond: Iraaks politiek systeem dreigt in te storten, 2 mei 2016, te consulteren via: <http://www.demorgen.be/buitenland/bagdad-op-rand-van-afgrond-iraaks-politiek-systeem-dreigt-in-te-storten-bcdb960d/>)

Omwille van al deze redenen kan de bestreden beslissing aldus niet gehandhaafd worden en dient deze te worden vernietigd.

De objectieve informatie toont immers meer dan genoegzaam aan dat de veiligheidssituatie in Bagdad precair kan worden genoemd. Ook de overheid kan de veiligheid van de burgers niet garanderen. Het geweld dat er door de terroristen uitgevoerd wordt, zorgt voor een onzeker bestaan in het land.

4.2.3.

Dient tenslotte nog opgemerkt te worden dat de verwerende partij, betreffende het opleggen van een termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten ontegensprekelijk een discretionaire bevoegdheid heeft.

Overeenkomstig artikel 74/14, § 3, 4 ° van de Vreemdelingenwet kan de verwerende partij de termijn om het grondgebied te verlaten verminderen indien de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven. Doch, gelet op de discretionaire bevoegdheid dient er een afweging geval per geval te gebeuren. Immers, het kan goed zijn dat de verzoekende partij door overmacht niet naar zijn land van herkomst is kunnen terugkeren. En dit is wel degelijk het geval, gezien de precaire veiligheidssituatie in het land van herkomst (zie hierboven).

4.2.4

Er kan in de bestreden beslissing geen enkele motivering worden rekening houdende met artikel 3 E.V.R.M. en de actuele veiligheidssituatie in Irak en de streek van afkomst van de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt het voorwerp uit van een gedwongen terugkeer naar Irak. De situatie in Irak is echter, zoals uit de hierboven geciteerde objectieve informatie blijkt, in ruime mate verslechterd. Een gedwongen uitwijzing naar Irak zal artikel 3 E.V.R.M. schenden.

Artikel 3 E.V.R.M. bepaalt immers "niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt één van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (zie vb.: EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Zoals reeds hierboven aangehaald is het vaste rechtspraak van de Nederlandstalige Kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat een onderzoek aangaande een mogelijke schending van artikel 3 E.V.R.M. niet alleen dient onderzocht te worden in het kader van een asielprocedure, maar ook in het kader van een beslissing tot uitwijzing. De verzoekende partij wijst hierbij eveneens naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die België veroordeeld heeft nu de Belgische staat zich heeft onttrokken aan een onderzoek naar een behandeling in strijd met artikel 3 E.V.R.M.

"338 (...) un Etat demeure entièrement responsable au regard de la Convention de tous les actes ne relevant pas strictement de ses obligations juridiques internationales, notamment lorsqu'il a exercé un pouvoir d'appréciation (...). « (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland)

De verwerende partij moet bijgevolg een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het E.V.R.M. verboden handeling (E.H.R.M. 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Hieruit volgt dat de Belgische Staat dus de verplichting heeft om in elke zaak, individueel, te onderzoeken of een schending van artikel 3 E.V.R.M. aanwezig is. Het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling wordt beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Crus Varas en cons./Zweden, §§ 78 – 76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107).

Dit onderzoek naar de actuele veiligheidssituatie in Irak en een mogelijke schending van artikel 3 E.V.R.M. werd in de bestreden beslissing op geen enkele manier gerealiseerd.

Van de verwerende partij kan er bijgevolg redelijkerwijze verwacht worden dat zij, in het licht van artikel 3 E.V.R.M., de veiligheidssituatie in Irak, die volatiel is, op de voet volgt en haar handelen, met name de uitvoering van een gedwongen verwijdering, baseert op de actuele informatie m.b.t. situatie in Irak. De verwerende partij heeft nagelaten dit doen, waardoor de zorgvuldigheidsverplichting geschonden wordt.

14.2.5.

De bestreden beslissing van 22 augustus 2016 (kennisgeving postdatum + twee werkdagen) is behept met verschillende lacunes. De huidige veiligheidssituatie werd niet besproken en er werd door de verwerende partij geen toetsing aan artikel 3 E.V.R.M. gerealiseerd.

Dit middel is gegrond."

2.2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, *Staelens*; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). De Raad merkt op dat in huidige bestreden beslissing wordt verwezen naar de beslissing van de commissaris-generaal van 29 juli 2016 waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij niet in overweging genomen wordt. Het onderzoek van het voormelde verzoek hield een onderzoek in naar de criteria inzake het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, en meer in het bijzonder naar de vraag of er een reëel risico zou bestaan op een behandeling zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk nagenoeg overeen met deze bepaling van de vreemdelingenwet, zodat reeds werd getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Dat de verwerende partij in die omstandigheden een bijkomend onderzoek zou hebben moeten doen of bijkomend moest motiveren omtrent het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM in een bevel om het grondgebied te verlaten dat werd genomen slechts drie weken nadat de commissaris-generaal zich had uitgesproken over het risico op foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling, is geenszins aangetoond, nu de verzoekende partij de uitkomst van haar verzoek om internationale bescherming bij de commissaris-generaal kende en zich daartegen kon verweren, zoals zij overigens ook heeft gedaan. De verzoekende partij heeft haar grieven met betrekking tot artikel 3 van het EVRM ook bij de Raad kunnen doen gelden, zoals uit het arrest van 11 januari 2017 met nummer 180 582 blijkt. Zo oordeelde de Raad dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De Raad heeft daarbij de beoordeling in de beslissing van de commissaris-generaal bevestigd en rekening gehouden met hetgeen de verzoekende partij hiertegen had ingebracht, met name:

“4.2. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, § 30; EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoekers geciteerde informatie als de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit

de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad. Zo verzoekers opwerpen dat de vrijwillige terugkeer in de hand wordt gewerkt door de actieve ontradingspolitiek die door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt gevoerd, merkt de Raad op dat aangenomen kan worden dat indien de Bagdadi's die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, zij onder geen beding zouden willen terugkeren. Waar verzoekers verwijzen naar

een persartikel waarin melding gemaakt wordt van een vluchteling die vrijwillig terugkeerde naar Irak en die drie maanden na zijn aankomst in Bagdad is doodgeschoten, benadrukt de Raad dat, daargelaten de waarachtigheid van het verhaal, uit dit artikel niet blijkt in welke omstandigheden de persoon in kwestie werd doodgeschoten.

Het overige betoog in voorliggend verzoekschrift is evenmin van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoekers aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Verder verwijzen verzoekers op een selectieve manier naar de informatie van verweerder om te komen tot de vaststelling dat op geen enkele manier een wijziging in de bijzonder slechte veiligheidssituatie in Bagdad blijkt, en trachten alzo de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch slagen er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat er in Bagdad actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

[...]

4.2.2. Aan de Iraakse nationaliteit van verzoekende partijen wordt niet getwijfeld. Evenmin wordt betwist dat verzoekende partijen van Bagdad afkomstig zijn.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" d.d. 23 juni 2016) blijkt dat er in Bagdad actueel geen uitzonderlijke situatie bestaat waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Inzoverre verzoekende partijen de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, en in het bijzonder Bagdad, betwisten vermits de bestreden beslissingen steunen op verouderde informatie en ondertussen nieuwe adviezen zijn uitgebracht door het UNHCR, met name UNHCR position on returns to Iraq van 14 november 2016, wijst de Raad er op dat uit deze recente adviezen niet blijkt dat de veiligheidsanalyse van het Commissariaat-generaal van Bagdad niet (meer) correct zou zijn. Nergens in dit advies wordt er evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraki een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen nog steeds dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. De Raad verwijst in dit verband naar punt 47 van het advies van het UNHCR d.d. 14 november 2016 waarin het volgende staat te lezen: "Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined." (eigen onderlijning)

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak dienen de asielaanvragen van Iraki elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Verzoekende partijen zijn afkomstig uit Bagdad. Zoals reeds opgemerkt in voornoemde beschikking is Bagdad geen belegerde stad. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de

eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad. Zo verzoekers opwerpen dat de vrijwillige terugkeer in de hand word gewerkt door de actieve ontradingspolitiek die door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt gevoerd, merkt de Raad op dat aangenomen kan worden dat indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, zij onder geen beding zouden willen terugkeren.

De Raad merkt nog op dat Cedoca de veiligheidssituatie in Irak voortdurend opvolgt. Toekomstige ontwikkelingen en incidenten die kaderen binnen het beschreven geweldpatroon worden bij een volgende actualisatie van de COI Focus opgenomen. In het geval van fundamentele wijzigingen in het patroon van geweld dat Irak kenmerkt wordt deze COI Focus versneld geüpdatet door Cedoca. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de loutere vaststelling dat er zich een nieuw (veiligheids)incident voordoet in een regio die op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop deze COI Focus gestoeld is als relatief veilig bestempeld wordt, op zich niet aantoonst dat de feitelijke vaststellingen in deze COI Focus niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz.

Hun betoog aangaande de situatie van IDP's die terugkeren naar Irak, is evenmin dienstig aangezien verzoekende partijen afkomstig zijn uit Bagdad en niet als IDP's kunnen worden aanzien. De loutere bewering dat hun woning in beslag werd genomen, doet hieraan geen afbreuk.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

Uit niets blijkt dat de verzoekende partij met haar betoog gegevens aanbrengt die niet reeds voorlagen in het kader van de procedure voor de commissaris-generaal of, daarna, in het kader van het beroep bij de Raad en die een andere beoordeling over het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM zouden rechtvaardigen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij nog enig belang zou hebben bij haar grief, en al evenmin dat de bestreden beslissing in strijd is met het non-refoulementbeginsel, zoals bepaald in artikel 74/17 van de vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."* Verzoekster toont niet aan met welke elementen de verwerende partij ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden, en toont ook, wat betreft deze vermeende schending, niet aan welk belang zij erbij heeft.

Het tweede middel, dat voor het overige geen andere draagwijdte heeft dan hetgeen hiervoor werd besproken, is niet gegrond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS